

opusdei.org

Intervju sa Susanom Wilson, majkom Josea Ignacija Ureta Wilsona

Susanne molitve biskupu
Álvaru za oporavak sina Sveta
Stolica navodi u procesu
beatifikacije biskupa Álvara, jer
je oporavak Josea Ignacija
proglašen medicinski
neobjašnjivim.

7.04.2014.

**Koliko godina danas ima Jose
Ignacio?**

10. srpnja (2013.) će imati 10 godina.
Rođen je 10. srpnja 2003.

Rođen je s nekim problemima?

U stvari, problemi su počeli prije rođenja. Već u siječnju 2013., kada sam bila trudna s Joseom Ignacijem, rečeno nam je da porod ne će biti lagan i da je vrlo vjerojatno da će se roditi s omphalocele (crijevnom kilom). Od tog smo se trenutka utekli zagovoru biskupa Álvara, moleći molitvenu kartivu. Dijagnoza je bila potvrđena na ultrazvuku u ožujku.

Na početku lipnja trebala sam otići u bolnicu kako bih rodila dijete.

Čekanje mi je djelovalo kao da traje unedogled, bila su to teška vremena, a naš je stariji sin ostao kod kuće i čekajući postao zabrinut za roditelje.

Kada je Jose Ignacio napokon rođen težio je 1,75 kg te su doktori to smatrali uspjehom jer nisu očekivali da će imati više od 1,5 kg.

Zar nisu otkrili nikakve probleme sa srcem?

Prije nego se rodio nisu. Ali su kasnije doktori, kako bi ga mogli operirati radi omfalocelije što je prije moguće, proveli razna testiranja, te vrlo brzo otkrili da Jose Ignacio ima srčanu manu s teškom posljedicama na krvotok.

Problemi sa srcem počeli su od rođenja. U subotu, 12. srpnja Jose Ignacio je imao operaciju radi omfalocelije, ali je došlo do komplikacija, pala mu je temperatura, stalo mu je srce i pokušali su žurno završiti operaciju. Narednih nekoliko dana dolazilo je do novih problema, te je pretrpio neka oštećenja mozga. Imamo dijagnostički sonograf od 28. srpnja na kojem se pokazuju neke promjene na mozgu s povredama nastalim radi nedostatka krvi u obje hemisfere.

Jednog sam se dana počela moliti u tišini i izgledalo mi je da se mjerenja zasićenosti kisikom koja su bila dana na ekranu za Josea Ignacija pomalo stabiliziraju. Sjećam se da sam to rekla suprugu. U datom trenutku, dežurna je sestra došla vidjeti kako je i kada je vidjela da su se razine zasićenosti stabilizirale smanjila je razinu respiratora kako bi Jose Ignacio mogao malo po malo početi samostalno disati. To nam je bio ključni trenutak u kojem smo postali sigurni da nam biskup Álvaro pomaže, te sam zamolila nekoliko osoba da nam pomognu tako da se nastave moliti biskupu Álvaro za Josea Ignacija.

Na početku je ideja bila stabilizirati Josea Ignacija kako bi mogao biti otpušten iz bolnice, te ga dovesti na operaciju godinu dana kasnije, ali s obzirom na situaciju liječnici su se odlučili na palijativnu operaciju

planirajući odlučujuću operaciju kasnije.

Operacija srca Josea Ignacija je bila 30. srpnja, dvadeset dana nakon što se rodio. U prvih 48 sati nakon operacije sve je izgledalo dobro. Doktori su izgledali zadovoljni.

Nakon toga se situacija potpuno promijenila.

Oko 14.30 sati 2. kolovoza pozvani smo da odmah dođemo u Jedinicu za intenzivno liječenje djece u Sveučilišnoj bolnici jer je Jose Ignacio bio vrlo loše. Mislili smo da je situacija iznimno teška. Molili smo se cijelim putem do tamo. Kada smo došli htjela sam vidjeti sina, no to nije bilo moguće jer je imao pregled. Bila sam toliko nervozna da gotovo nisam mogla hodati. Zagrlila sam svekra koji je bio tamo u tom trenutku i počela neprekidno moliti molitvenu karticu biskupa Álvara. Završila bih jednu molitvu i odmah

nastavila s drugom. Nismo ništa drugo radili.Što se dogodilo?

Nazvali smo nekoliko ljudi i zamolili ih da nazovu sve i da ih zamole da se mole biskupu Álvaru del Portillu na nakane Josea Ignacija.

Sestra mi je kasnije toga dana rekla da je vidjela Josea Ignacija i bila iznenađena kako je čudno izgledao iako su mjerenja bila normalna.

Odlučili su napraviti ehokardiogram i tada su otkrili perikardijalni izljev, te ga odmah počeli smanjivati.

Nakon toga mu je stalo srce.

Još jedan srčani zastoј, poput onih prije operacije?

Ne, ovaj mu je put srce stalo na duže od pola sata. Doktori su mislili da je umro, nije reagirao na masažu srca niti na ništa drugo. Ali kada su počeli odustajati, srce Josea Ignacija je počelo ponovo kucati.

Čak je i tada krvarenje bilo obilno. Sjećam se da je doktor Felipe Heusser, kardiolog s Katoličkog Sveučilišta, bio onaj koji nam je rekao da se Joseu Ignaciju povratio normalan srčani ritam, ali da je imao krvarenja u perikardijalnom području i području bubrega.

Kada smo ušli vidjeti Josea Ignacija bio je blijed poput duha. Bili smo izvan sebe. Nokti su mu bili ljubičasti – objasnili su nam da je to radi nedostatka kisika.

Tijekom cijelog tog dana naša je molitva bila vrlo intenzivna.

Kada se počeo oporavljati?

Sljedeći jutro su nam rekli da je Jose Ignacio imao dobru noć. Kada smo ga posjetili bilo smo iznenađeni njegovom zdravom bojom, poput boje novorođenčeta, kao i time da mu nokti više nisu bili ljubičasti.

Sjećam se da je dežurni doktor spomenuo da je doktor Heusser došao pitati u koje je doba noći Jose Ignacio umro. To je bila mala stvar koja me uvijek pogađa, kao da je ista stvar koju je doktor pitao oca svetog Josemaríje kada je bio teško bolestan kao dijete.

Doktor Heusser mi je potvrdio da nije mislio da će dijete preživjeti. Stalno me podsjeća kako je bio iznenađen što je Jose Ignacije bio spašen. Jednom me je pitao kome smo se molili. Drugi su doktori također bili iznenađeni.

Ima li Jose Ignacije sada normalan život?

Živi normalan život djeteta njegove dobi, iako je morao prijeći poteškoće s kojima se druga djeca ne susreću. Nakon svega što mu se dogodilo, mislili smo da je jedina alternativa da će ili umrijeti ili, ukoliko preživi, da će biti prikovan za krevet. Stoga

se sve što Jose Ignacije radi može samo objasniti Božjim svjetlom i zagovorom biskupa Álvara.

Dobar je igrač nogometa. Kada god može, obučuje majicu Alexisa Sancheza ili Messija, ili od svoje momčadi, Colo-Colo i igra nogomet s prijateljima. Također voli tenis, te jedan od učitelja s kojim je igrao u našoj ladanjskoj kući kaže da je vrlo dobro koordiniran i poletan. Nikada mu nije dosta plesanja: voli glazbu i ide po kući pjevajući pjesme koje je sam izmislio i plešući na sve vrste ritmova. Na tetinom je vjenčanju cijelo vrijeme plesao, do samog kraja zabave.

Zar nije bilo nikakvih loših neuroloških posljedica?

Jose Ignacije prima pomoć kako bi se lakše koncentrirao i, poput nekih prijatelja u školi, ima posebnog učitelja koji mu pomaže da napreduje. Drugim riječima,

možemo reći da su poteškoće koje je imao unutar normalnih parametara. U školi je imao neke poteškoće s čitanjem i pisanjem, ali je sada naučio kako se bolje snalaziti.

Poseban učitelj kaže da Jose Ignacije ima mnogo potencijala i da je vrlo oštrouman. Ponekad se naljuti kada piše zadaću i napiše krivo, ali kasnije razmisli ponovo i vrati se na zadatak. Vrlo brzo razumije stvari, te ih onda koristi kao šalu ili argument da nešto opravda. Za vrijeme obiteljskih obroka nas jako nasmijava, vrlo je domišljat i duhovit.

Kako biste li opisali karakter i osobnost svojeg sina?

Ja sam mu majka i shvaćam da ponekad mogu izgubiti objektivnost. Ali ću pokušati biti što bliže mogu stvarnosti, pokušavajući da me ne ponesu osjećaji ili ponos što imam sina poput njega.

Jose Ignacije je vedar i poletan dečko, vrlo motiviran. Htjela bih naglasiti njegovu upornost, malu toleranciju na frustracije, veliko samopouzdanje i društvenost.

U školi ima mnogo prijateljima s kojima se nalazi pa pišu zadaće ili se igraju na Wii ili Playstationu, ili igraju nogomet. Često ga drugi zovu kod sebe kući i na svojoj godini je vođa. Također je prijatelj s mnogim učiteljima, asistentima i starijim učenicima. Na jednom je školskom događaju sudjelovao u plesnom natjecanju, te nije imao problema stati pred mikrofon starijih učenika kako bi otpjevao pjesmu.

Priča koje se sjećamo kada je imao osam godina je o učitelju vjerskih znanosti koji ga je vidio da dolazi u školu s dobro zapakiranim ručkom u ruci. S velikim je entuzijazmom rekao Joseu Ignaciju da bi taj ručak dobro odgovarao uz kavu, a Jose

Ignacije mu je odgovorio: „Bolji bi bio s malo piva“. Ta brza domišljatost mu je svojstvena.

Bez obzira što škola nije bila lagana, naučio je ustrajati i njegovo samopouzdanje nikada nije palo. Kada naiđe na nešto teško traži pomoć te to ne postaje problem.

U obitelji je također vedro dijete koje se jako trudi i uživa u životu. Rođenje njegovog mlađeg brata prije nešto više od godinu dana ga je ispunilo srećom: pjeva mu, razgovara s njim, nosi ga u naručju, zabrinut je kada plače i provjerava tko dolazi blizu njega kako bi ga zaštitio.

Mogu li vas pitati što su ti događaji značili vama i vašem supruhu?

Duhovno su značili mnogo. Ostavili su otisak i na druge načine, ali iznad svega su bili važni u duhovnom smislu. Kada analiziramo naš bračni život, shvaćamo da je za nas

„avantura“ Jose Ignacio bila proces duboke preobrazbe i približavanja Bogu.

Tada smo otkrili naš poziv za Opus Dei. Za mene je to bilo dok sam se odmarala u bolnici, pripremajući se za rođenje Josea Ignacija, a za mog supruga nešto kasnije. Nadamo se da će biskup Álvaro biti naš zagovornik u budućnosti kao i do sada.

Mislite li da priča o Joseu Ignaciju uključuje poruku koja može biti od koristi svima?

Ona je poziv nade svima koji žive u poteškoćama. Jose Ignacio je živo svjedočanstvo dara koji nam je Bog napravio dovodeći nas na svijet, a njegova nam ustrajnost pokazuje što znači boriti se iz dana u dan da damo najbolje od sebe bez obzira na životne okolnosti. U trenutcima kada životne okolnosti otežavaju život, biti blizu Boga nam daje snagu da nastavimo.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/intervju-
sa-susanom-wilson-majkom-josea-
ignacija-ureta-wilsona/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/intervju-sa-susanom-wilson-majkom-josea-ignacija-ureta-wilsona/) (12.08.2025.)